

HALKIN KURTULUŞ PARTİSİ
KURULUŐ GEREKÇESİ

HALKIN KURTULUŞ PARTİSİ KURULUŐ GEREKÇESİ

İkinci Baskı
Ekim 2011

DERLENİŞ YAYINLARI: 49

Birinci Baskı:
Devrimci M¼cadele Dergisi, Özel Sayı 183, Aralık 2004

DERLENİŞ YAYINLARI:

İnebey Mah. İnkılâp Cad. Oto Han: 55/129
Aksaray, Fatih/İSTANBUL

İnternet Adresi: www.derlenisyayinlari.org
e-posta: derlenisyayinlari@derlenisyayinlari.org

Baskı: HERMES OFSET
www.hermesofset.com.tr
Kazım Karabekir Cad. 39/16
0312 384 34 32 Ankara

ISBN 978-975-7346-47-0

HALKIN KURTULUŞ PARTİSİ
KURULUŐ GEREKÇESİ

GRUP PARTİSİNE NEDEN GEÇİYORUZ?

Bin dokuz yüz yirmide kurulan Proletarya Partisi, ortalama kırk yıl dövüştükten sonra, 1957’de Vatan Partisi Tevkifatı’yla birlikte fiilen faaliyetini sürdürmez duruma düşmüş, dağılışa uğramıştır.

Yani kırk yılın kazancı Partiyi yitirmek olmuştur. Bu geriye gidiş, Sovyetler Birliği’nin 74, Sosyalist Kamp’ın 46 yıl sonraki yıkılarak yitirilmesine pek benzer... Demek ki Tarihte bu çeşit geri sıçramalar da olasıymış...

Türkiye Proletaryası 47 yıldır Partisizdir. Bu yüzden de zaman zaman 15-16 Haziran 1970’deki gibi bir yanardağ bacasından fişkırırcasına patlamalarla ileri atılıp, Türkiye’yi sarsmasına rağmen başarılı olamamaktadır... Çünkü bu eylemler kendiliğinden denen türdendir. Başka deyişle gerçek anlamda bir örgütten yoksundur. İşçi Sınıfını örgütleyecek ve ona ideolojisini taşıyacak olan devrimcilerse kendileri Muhtacı Himmet bir Dede durumundadır. Dağınıklık batağında çırpınıp

durmaktadır... Tabii İşçi Sınıfıyla devrimciler arasındaki olması gereken bağlar da yoktur ya da yok denebilecek düzeydedir... Böyle bir ortamda da başarılı olabilmekten elbette ki söz edilemez... Yenilgiler kaçınılmazlaşır...

BİZ TÜRKİYE'DE DEVİRİMCİ HAREKETİN TARİHİNİ TEMSİL EDİYORUZ

Türkiye Devrimci hareketinde Teoriyi Hikmet Kıvılcımlı üretti. Geçmişte olsun, bugün olsun Türkiye'ye özgü orijinal Devrimci Teori denilince akla Kıvılcımlı gelir. Kıvılcımlı Türkiye'nin Tarihini, bugününü, sınıf ilişkisi ve çelişkilerini, buradan hareketle Devrim Stratejisini, Devrim sürecinin izleyeceği yolu (Devrim Cephesini ve onun savaşım yenmek zorunda olduğu Karşıdevrim Cephesini hangi sınıf, tabaka ve zümrelerin oluşturduğunu) açık biçimde gözler önüne koyar. Böylece dost güçlerin ve düşman güçlerin kimler olduğunu öğrenmiş oluruz.

Yine Türkiye'nin en önemli meselelerinden olan Kürt Meselesi'ni de Kıvılcımlı 1933'te teorik planda çözdü. Bu teorik çözüm, bugün bile aşılması değildir...

Kıvılcımlı'nın Devrim Stratejisi, Leninci Devrim Öğretisinin Türkiye şartlarına uygulanması sonucunda

ortaya çıkan biricik orijinal devrimci ideolojidir. Bizi, yani Türkiye insanlarını bu ideoloji zafere götürecektir.

Bunun dışında, Türkiye’de Küçükburjuva-Burjuva Sol Gruplarca ideoloji adına ortaya konan görüşler, aslında birer düşünce sefaletidir. Hiçbir orijinalitesi ve uygulanabilirliği olmayan, bazıları şuradan buradan devşirme, bazılarıysa eklektik, Sovyet Marksologlarından, Çin ve Latin Amerika devrimcilerinden birebir aktarma metinlerden oluşmaktadır bu sözde ideolojiler...

Küçükburjuva Devrimci Gruplar, dünyanın her yerinden görüşler aldılar, aktardılar, benimsediler. Fakat Kıvılcımlı’nın, Parababalarının zindanlarını üniversiteye çevirerek, binbir çaba ve kahırla ürettiği yüzde yüz yerli-orijinal ve dağlar gibi büyük-zengin teorik emeklerinden bir tekini bile dürüstçe-namussuca-gerçek İşçi Sınıfı devrimcisine yakışır biçimde alıp benimseyemediler... Ya sinsice aşırma yolunu seçtiler ya da aynı düşüncüyü eksiksak biçimde başka sözcüklerle ifade ederek sanki kendi düşünceleri, tespitleriymiş gibi göstermeye çalıştılar... Mesela Deniz ve Mahir Arkadaşlar, Kıvılcımlı’nın “**Halk Kurtuluş**” terimini aldılar ve hareketlerinin adını bu temel üzerinde şekillendirdiler... Ama bu terimi Kıvılcımlı’dan aldıklarını hiç ağızlarına almadılar... Hatta “**Türkiye Halk Kurtuluş Ordusu**” terimini ilk kullanan ve bu imzayla Ankara, İstanbul, İzmir gibi büyük şehirlerin üniversitelerini yazılayan Kıvılcımlı taraftarı asker

kökenli gençler olmuştur... O günkü devrimci arkadaşlar buna tanıktırlar...

Türkiye Sol Grupları “İşbirlikçi Tekelci Burjuvazi” dediler. Ama **Finans-Kapital** diyemediler. “Oligarşi” dediler ama **Finans** ya da **Mali Oligarşi** diyemediler... Velhasıl Kıvılcımlı’ya karşı bizim dışımızda kimse dürüst-namuslu davranamadı... Bunun sebebi Antika-Modern karması toplumumuzda bin yıllardan beri süregelen “Tarihi kendisiyle başlatma” hastalığıydı... Ne yazık ki Küçükburjuva-Burjuva Devrimci Gruplarımız bu hastalığa her şeyleriyle yakalandılar...

Dürüstçe, mertçe eleştiri kaydıyla yararlanmayı bilemediler... Kendilerine de yazık ettiler, devrime de... Tabî Türkiye Halklarına da...

Bir şeyin büyüklüğü veya küçüklüğü bulunduğu yere-ortama göre farklı algılanır. Bir ovada-dağda bulunan bir kulübe veya bir iki katlı bir ev tek başına olduğu zaman başka algılanır, şehirde bir gökdelenin yanında olduğu zaman başka algılanır. Bizim küçükburjuva devrimcileri de Kıvılcımlı’nın yanında teorik hiçliklerini, zavallılıklarını apaçık bir biçimde görüverdikleri için Kıvılcımlı’ya düşman kesildiler... İki ellerindeki karaları Kıvılcımlı’ya sürerek O’nun büyüklüğünü karartmaya, gölgelemeye çalıştılar...

Oysaki en savařçı **Halife Hz. Ali**'nin de dediđi gibi;
“**Dođruyla savařan yenilir.**”

Kıvılcımlı'nın bedence aramızdan ayrılmasından sonra, aynı dűřmanlıđı bize karřı sűrdűrdűler... Onların istediđi Kıvılcımlı'nın izinin tozunun silinmesiydi... Ancak bunu başarabilirlerse; kendilerini, iyi niyetli ama saf ve bilinçsiz taraftarlarına bűyűk teorik ve pratik ۆnder diye yutturabileceklerini dűřűnűyorlardı... Bu sebeple Kıvılcımlı'nın 1921'de yűkselttiđi bayrađın altında dűvűřen biz devrimcileri de hiç sevmiyorlardı... Sonra bizlerin yanında da, teorik koflukları-bořlukları ortaya çıkıveriyordu...

Velhasıl Kűcűkburjuva-Burjuva Sol Ortam; bize karřı elbirliđiyle műcadele etti... Bunun en tipik ۆrneklerinden biri 12 Eylűl sonrasının en bűyűk ۆrgűtlenmesi olan İzmir-İzelman İřçilerinin ۆrgűtlenmesinde yařandı-gőrűldű... Altı bin kiřiyi kapsayan bu ۆrgűtlenmede, Genel-İř Merkezinde bulunan HÖC'den EMEP'e, DEHAP'tan CHP'ye varıncaya dek herkes bize karřı ittifak etti... Elbirliđiyle bizim emeđimizin űzerine kondular. Emeđimizi gasp ettiler. Tıpkı, Parababalarının İřçi Sınıfının alın terini, emeđini gasp ediři gibi... Mahkemeleri, hatta Yargıtayı bile çeřitli yöntemlerle etkileyerek yaptılar bunu... Bizi; her tűrlű ahlákî, insanî, vicdanî ve hukukî deđerleri- ۆlűtleri bir kenara iterek, sarı sendikacılarla açıktan ittifaka girerek yendiler İzelman'da... Genel-İř İzelman

Şubesi'nden elbirliğiyle bizi tasfiye etmeyi başardılar...

Kıvılcımlı, yalnızca büyük bir teorisyen değil, aynı zamanda korku, yorulmak nedir bilmeyen bir devrim savaşıdır. Bu yüzden de ömrünün 22,5 yılını Parababalarının zindanlarında geçirmiştir...

Biz de devrimciliği, O'nun oluşturduğu Devrimci safta öğrendik... O'nun devrimci meziyetlerini örnek aldık... Ve kavgayı 1971'den beri O'nsuz sürdürüyoruz. Tabii O'nun ideolojisinin rehberliğinde... O'nun bize bıraktığı teorik ve pratik hazineyi daha da geliştirerek, zenginleştirerek... Adımız gibi biliyoruz ki zafere bu yoldan ulaşılacak... İşçi Sınıfının ve Türkiye Halklarının kurtuluş yolu budur... Yani Kıvılcımlı'nın açtığı-gösterdiği, aydınlattığı yoldur...

KIRK YEDİ YILDIR DEVRİMCİ HAREKETİN BİRLİĞİNİ SAĞLAMAYA ÇALIŞIYORUZ

Proletarya Hareketi 1957’de dağılışa uğradıktan sonra Kıvılcımlı bütün çabasını Hareketin birliğini sağlamaya yöneltti... Fakat Küçükburjuva ve Burjuva Devrimcileri de, yanında “siyasi cücelikleri” ayan beyan meydana çıkıveren; bu sebeple de “baş belası” saydıkları Kıvılcımlı’dan kurtulmayı, en azından O’nu tecrit etmeyi en öncelikli siyasi görevleri bildiler... Bunda ne yazık ki başarılı da oldular...

1963’te burjuvazinin de kışkırtması veya yol açmasıyla TİP burjuva bir önderlik altında kuruldu... TİP’in başını tutan ABA’cı (M. A. Aybar, B. Boran, S. Aren’in soyadlarının baş harflerinden oluşur.) oportünizm, Kıvılcımlı’yı ve yandaşlarını bu partiye yaklaştırmamaya özel gayret gösterdi... Kıvılcımlı ve yoldaşları, hiçbir gerekçe gösterilmeden TİP’e kabul edilmedi (Üyelik

başvuruları reddedildi). Kıvılcımlı, 1968'e kadar TİP içinde derlenmeyi ve bu örgütün burjuva önderlikten kurtarılarak, gerçek devrimcilerin önderliği altında Proletarya Partisine dönüştürülmesini savundu... Ancak bu başarısız oldu...

Devrimci gruplar TİP dışına çıktı.

Kıvılcımlı, ondan sonra Marksist-Leninist grupların belirli prensipler çerçevesinde birleşerek; gerçek bir Proletarya Partisi örgütlemelerini önerdi. Yapılması gereken bir Reorganizasyondur. Parti geçmişte kurulmuş, kırk yıl dövmüş ve sonra yenilmişti, dağılmıştı... Şimdi yapılacak olan onu yeniden örgütlemektir...

Kıvılcımlı sözlü çağrılarında bir sonuç alamayınca, 1969'da "**Anarşi Yok! Büyük Derleniş!**" broşürünü kaleme aldı. Bu çağrıyı yaptı Sol Ortama. Ancak Sol Ortamın tepkisi öncekilerden farklı olmadı. Duymazlıktan, görmezlikten gelindi bu somut Çağrı...

1970'li yıllarda Türkiye Solunun bir bölümü Moskova'yı, bir bölümü Pekin'i, bir bölümü Tiran'ı Kâbe edindi. Bir bölümü de Latin Amerika tipi gerillacılığın kendini değil ama lafını ederek, sözde devrimcilik yapmaya çalıştı...

Farklı Kâbeler edinmeleri ve her birinin kendi Kâbesi etrafında tavaf etmeye başlaması, onları kaçınılmaz

biçimde Birlik Meselesinden kopardı. Hepsi de Derlenişe, dolayısıyla da Birliğe karşı gittikçe kirpileşti, düşmanca bir tutuma girdi...

Biz ise çıkardığımız **Devrimci Derleniş** adlı gazete ile -tabîî pratik eylemlerimizle de- durup dinlenmeden Sol Ortama Derleniş ve Birliğin devrimciler için peynir ekmek kadar zaruri bir ihtiyaç olduğunu anlatmaya çalıştık. Bu arada 1977 Kasımında yapılan “**Sosyalistler Arası Forum**” tartışmalarını zikretmeyi önemli görüyoruz. Bu tartışmalarda Küçükburjuva Sollarımıza, en cahil insanımızın anlayabileceği açıklıkta, Birliğin önemini, bunu sağlayamazsak tezgâhlanmakta olan faşizmin bizi zindanlara doldurup, darağaçlarına çıkaracağını söyledik. Teorik planda onları bozguna uğrattık. Tezlerimiz karşısında hiçbir haklı gerekçe getiremediler. Ama tartışmalar sonrasında da kaçıp gittiler. Yani Birliğe yanaşmadılar. Bizim bu uyarı ve çağrılarımız hep boşa gitti... Tabîî darmadağınık olununca da -öngördüğümüz gibi- 12 Eylül Faşizmine karşı en küçük bir direniş eylemi bile konulamadı... Faşizm Devrimci Ortamı ezip geçti... İşkencelerden geçirildik, zindanlara doldurulduk... Katledildik... İplere çekildik...

12 Eylül Faşizmi karşısında yaşanan bu çok açık bozgun bile Küçükburjuva Sol Gruplarımızı hastalıklarından arındıramadı. Birliğe karşı aynı “inatçı keçi” tutumlarını sürdürmekten vazgeçemediler. Tabii biz de doğruları

söylemekten, artık bıkmış usanmış olsak da, vazgeçmedik. Burada da bir örnek olarak **Birlik Tartışmaları Düzenleme Kurulu** (BTDK)'nın yürüttüğü süreci anmakta yarar var. 1989 yılında başlayıp ortalama bir yıl süren bu süreçte biz, yalnızca Birliğin yakıcılığını göze batırmakla kalmadık, o yıllarda Leninizme karşı genel bir saldırıya geçen Trotskistlerin de boşluğunu ve kofluğunu en açık biçimde gözler önüne sererek, Leninizmin biricik doğru devrimci teori olduğunu bir kez daha kanıtladık. Bu tartışmalar sürecinde Trotskistler hayal ettiklerinin tam tersi bir sonuçla karşılaştılar. Kesin bir bozguna uğradılar. Ondan sonra Türkiye'de bir daha kendilerini toparlayamadılar.

Bu süreç sonunda da, dahil olan Sol Gruplar, her zaman yaptıkları gibi, yine kaçıp gittiler. Küçükburjuva Anarşistliklerinden vazgeçmediler.

1991 SONRASI ORTAMI

Bu tarihte bildiğimiz gibi Sovyetler Birliği ve Sosyalist Kamp çöktü... Dünyada çok büyük bir boşluk oluştu, dengesi bozuldu bir anlamda dünyanın... Başta ABD gelmek üzere büyük emperyalist devletler dünyayı babalarının çiftliği gibi görmeye ve bu doğrutuda davranmaya başladılar. Tüm dünyada sosyal haklar, sendikalaşma-örgütlenme hakları budandı-kısıtlandı... Milyarlarca çalışan ve ezilen insan, var olan derme çatma örgütlerini de yitirdiler... Örgütsüzleştirildiler, böylece de köle durumuna düşürüldüler... Gerçek ücretler ve sosyal haklar her geçen gün biraz daha budandı...

Tabiî böyle bir ortamda halkın gerçek dostu olan devrimcilerin halka sahip çıkması ve onu örgütlemesi her zaman olduğundan daha da yakıcı bir önem kazandı. Ancak Sosyalist Kamp'ın çöküşü Devrimci Ortamda da büyük bir yıkıntıya-tahribata yol açtı... Devrimci gruplar sayıca-nicelikçe küçüldü. Nitelikçe de geriye gittiler...

DEVİRİM HEDEFİNDEN UZAKLAŞAN KÜÇÜKBURJUVA SOL GRUPLAR, GRUP PARTİLERİ KURARAK DEREBEYİLEŞTİLER

Sosyalist Kamp'ın çöküşü bizim Küçükburjuva Sol Grupları da olumsuz yönde etkiledi. Devrimci teoriyi bilmeyen bu grup şefleri inançlarını önemli bir oranda yitirdi. Tabii devrim hedeflerini de yitirmiş oldular bu inanç kaybıyla... O zaman, güçlü, birleşik gerçek bir Devrimci Partiye de pek ihtiyaç yok diye düşünmeye başladılar... Varsın küçük olsun ama benim olsun. Yani **“baş ben olayım da gerisi o kadar önemli değil”** gerici, küçükburjuva anlayışına kapıldılar, bu grupların tepesinde bulunan şefler... Bu anlayış onları gerçek devrimcilikten, Derlenişten, Birlikten ve Devrim hedefinden kopardı ve birer derebeyine dönüştürdü...

1991 sonrasında belli başlı grupların hepsi Grup Partisine dönüştü. Kendisine bu adı vermeyen birkaç küçük grup kaldı.

Eskinin Hareket tarzında örgütlenen grupları, şimdi Grup Partisi biçiminde örgütlenmişlerdi. Yani Türkiye Sol Cephesi Grup Partileri konağına girmişti. Tabii bu arada Derleniş ve Birlik anlayışından da iyice kopmuştu bu biçime bürünen gruplar. Çünkü bunların her biri Proletarya Partisinin kendisi olduğunu ileri sürüyordu. Proletarya Partisine de ulaşıldı mıydı, birlik sorunu aşılmış demektir. Onlara göre durum buydu artık...

LEGAL GRUP PARTİLERİ LEGALİTE SAYESİNDE NİCEL OLARAK BİR ÖLÇÜDE DE OLSA BÜYÜDÜLER

Bunlara örnek, Yeni Sahte TKP (Bir de eskisi vardı bildiğimiz gibi. O, Z. Baştumar ve İ. Bilen'in SahteTKP'siydi. Sonradan TİP'le birleşip TBKP adını aldı ve Sovyetler Birliği'nin çöküşüyle birlikte 1991'de Tarih oldu...), ÖDP ve EMEP'tir.

Bunlar legalitenin sunduğu imkânların yardımıyla bir ölçüde de olsa şiştiler. İnsanları legal örgütlerde bir araya getirmek, teşkilatlandırmak daha kolaydır bildiğimiz gibi... İnsanlar buraları daha güvenli buldukları için herhangi bir endişeye düşmeden gelip gitmeye başlarlar... Giderek de ısınırlar ve bağlanırlar o örgüte...

Sonra bir Parti, grup partisi de olsa bir siyasi hedef gösterir kitlelere. Partisiz o hedefi göstermeniz çok daha zor oluyor... Hedefi insanların kafasında somutlamanız,

partisiz, oldukça zorlaşıyor... Bu sebeplerden insanlar grup partisi de olsa bir partiye daha sıcak bakıyor... İşte bu yüzden bu grup partileri belli ölçüde de olsa şişti.

Bizse bu imkândan yoksun olduğumuz için aynı nicel gelişimi gösteremedik... Yani bunlarla aramızda **eşitsiz bir yarış** durumu oluştu. Ve bu eşit olmayan yarışın bizim aleyhimize sonuçlar doğurması kaçınılmazdı... Bu durum, onların, kendilerinde aslında olmayan nitelikleri varmış gibi görmelerine-bulmalarına yol açtı... Kendilerini dev aynasında görmeye başladı bu küçükburjuva gruplar... Teorik ve pratik bir kaliteleri olmadığını yani çapsizliklerini görmez oldu bu grup partilerinin tepesindeki küçükburjuva şefleri... Tabîî Derlenişten ve Birlikten de iyice kopup uzaklaştılar... Oysa bunların, çok iyi biliyoruz ki, devrimci kavganın hiçbir ciddi sınavını geçebilecek kaliteleri yoktur. Bunlar yumuşak, ılıman günlerin devrimcisidirler.

Bunlarla aramızda sürmekte olan eşitsiz yarışa daha fazla katlanmamız, devrimci hareketin çıkarları açısından doğru olmazdı. Bu sebepten bizim de artık Grup Partisine geçmemiz gerekiyordu.

PARABABALARI DEVLETİ, ÖNCÜ GRUP OLMAMIZI ENGELLEDİ

Devrimci Hareket, ne yazık ki, hâlâ küçükburjuva tabakaları aşırp İşçi Sınıfına yaygın bir biçimde ulaşamamıştır. Bu yüzden devrimcilerimizin ezici çoğunluğunu aydın küçükburjuvalarımız oluşturmaktadır. Küçükburjuvazinin en önemli birkaç özelliğinden biri de **güce tapıcı** olmasıdır. Küçükburjuva, doğru devrimci teori ve pratikten çok, sayıca güçlü olan gruptan etkilenir. Onun yanında veya safında olmak ister. Bu, onun kendine güvensizliğinden kaynaklanır. Kendine güvensizliği de onun, egemen üretim yordamı içinde dolaysızca rol oynayan modern bir sosyal sınıf olmayışından ileri gelir... Bu sebepten o, tutarlı bir ideoloji edinemez. İki modern sınıf (Burjuvaziyle Proletarya) arasında sallantıda kalır...

Biz, Devrimci Ortamın bu zaafını aşmak için **Öncü Grup** olmak gerektiğini netçe biliyorduk. Bunu başarabilseydik, Küçükburjuva Devrimci Grupları etkileyip Derlenişe; ardından da Birliğe razı edebilirdik.

Bunun için çok uğraştık. Yoldaşlarımız buna tanıktır. 12 Eylülün en ağır şartlarında bile sınıftan kopmadık, mücadeleyi kesintiye uğratmaksızın, sınıf içinde çalışmalarımızı sürdürdük. Özellikle 1990 sonrasında, Öncü Grup olmamızı sağlayacak imkanlar da yakaladık ve çok yoğun emek harcayarak o imkanları değerlendirdik. Metal, Nakliyat, Petro-Kimya, Tekstil-Dokuma, Seramik, Genel Hizmetler işkollarında sayısız örgütlenmeler, işgaller, grev ve direnişler gerçekleştirdik:

Hurma Elektronik Grevi, Yurtiçi Kargo Direnişi, Aras Kargo İşgal-Direniş ve Grevi, Ankara Tekel Atlas Direnişi, İzmir Gerçek Nakliyat Direnişi, Öztek Tekstil Direnişi, Aktif Dağıtım Direnişi, Kartal Kartursaş İşgali, Bursa Komteks Direnişi, Bursa Gintem Direnişi, Albayrak İşgal-Direnişi ve Grevi, Hedef Dağıtım Direnişi, Orgaz Direnişi, Kenteks Direnişi, Bursa Low Profile Direnişi, Hisar İplik İşgali, Blok Dolar Direnişi, İzmir Oto Cam Direniş ve Grevi, Ramzey Direnişi, Pirelli Ekolas Direnişi gibi onlarca direniş yürüttük.

1990'dan bu yana nice fedakârlıklarla, yiğitliklerle ve yoğun emekler harcayarak gerçekleştirdiğimiz, oya gibi işlenmiş bu İşgal-Grev-Direnişlerle ve sınıf içindeki diğer çalışmalarımızla on bini aşkın işçiyi örgütledik... Bunu, bu süre içinde hiçbir devrimci grup yapamamıştır. Fakat her seferinde, ilkin, o şartlarda, aşılmaz bir şekilde

Parababaları Devletini karşımızda bulduk. Örgütlediğimiz ve ardından da çok daha fazlasını örgütleyeceğimiz işçileri, kendi kanunlarını da çiğneyerek, Parababaları Devleti saflarımızdan çekip aldı...

Ve bu saldırılar onlarca yoldaşımızın, gecesini gündüzüne katarak aylarca süren bir örgütlenme sürecinde ortaya koyduğu-yarattığı emeğin bir anda heba olmasına yol açtı. İzmir-İzelman örgütlenmesi ve 12 Eylül sonrası ilk örgütlü işgal eylemi olan Aras Kargo İşgali; ardından devam eden Direniş ve Grevinde devletin kendi kanunlarını hiçe sayan tutumu buna örnek gösterilebilir.

Parababaları Devletinden başka, Küçükburjuva Sol Gruplar da bize karşı genelde düşmanca bir tutum aldılar ve emeklerimizin heba olması için ellerinden geleni yapmaktan geri durmadılar... İzmir-İzelman örgütlenmesi ve Aktif Dağıtım Direnişi'nde bu grupların bize karşı sergiledikleri düşmanca tutum da buna örnek gösterilebilir...

Bu engellemelerde devletin tutumu belirleyici rol oynamıştır. Devlet kanunsuzluk yapmasaydı, küçükburjuva sollarımızın ve sarı sendikacıların engellemelerini aşabilirdik... Fakat üçü birleşince bizim için aşılmaz bir sete dönüşmüştür bu engellemeler.

Eğer bunları aşabilmiş olsaydık **1 Mayıs**'lara ve benzeri eylemlere üç bin, beş bin işçi getirmemiz ve

onlarla devrimci sloganlarımızı haykırmamız oldukça kolay olacaktı... Tabîî bu işçiler devrimci ideolojimizi de benimsemiş olacaktı aynı zamanda... Böyle bir durum kuşkusuz Küçükburjuva Sol Ortamımızı derinden etkilerdi-sarsardı... O zaman da bu insanlar ne dediğimizi neyi savunduğumuzu anlamak için dinlemeye başladılar bizi. Ve kuşkusuz Derleş-Birlik Tezimizin doğruluğunu kavrarlardı... Ancak bu olmadı... Biz elimizden geleni eksiksiz yaptık... Ama başta Parabolcuları Devletini yenemedik... Sonra da Küçükburjuva Sol Grupların, Kıvılcımlı'ya ve bize karşı oluşturdukları adsız-dilsiz ve sinsî ittifakı parçalayamadık. Bu yüzden de Öncü Grup olmadık. Emeklerimiz büyük ölçüde boşa gitti. Ve birçok kez başa dönmek zorunda kaldık, bırakıldık... Bu biçimde kaldığımız sürece de bu engelleri aşmamız bir hayli uzak görünüyor... İşte bu sebepten biçim değişikliğine gitmemiz çok faydalı olacaktır. En azından aramızdaki eşitsiz yarış, bir anlamda "haksız rekabet" ortadan kalkmış olacaktır... Ayrıca buna ilaveten de çalışan ve ezilen Kara Halk Yığınlarına, programımızla somut bir hedef gösterebilmemiz imkân dâhiline girecektir.

DERLENİŞ'İ GRUP PARTİSİ BİÇİMİ ALTINDA SAVUNUCAĞIZ

Adımız gibi biliyoruz ki, gerçek Proletarya Partisi, İşçi Sınıfıyla bağ kurmuş Marksist-Leninist Grupların belirli prensipler çerçevesinde birleşmesinden doğacaktır. Bu hedefe Kıvılcımlı, “Büyük Derleş” yolundan yürünerek varılacağını söylemiştir. İşte şimdi biz sol grupları bu yola Grup Partisi olarak çağıracağız. Derleş ve Birlik mücadelesini bu çatı altında yapacağız. Bugüne dek Grup Partisine karşıydık haklı olarak... Böylesi yapıların Derleş ve Birlik mücadelesine zarar verdiğini söylüyorduk. Fakat söz dinletemedik yukarıda da belirttiğimiz gibi. Sol grupların ezici çoğunluğu bu yapıya büründü... Böyle olunca bizim için de bu yapı içine girmek kaçınılmaz oldu... 47 yıldan beri özenle kaçındığımız bir yapıya bugün bürünmek zorunda kaldık. Buna mecbur bırakıldık...

Bu davranışımız tam da Hz. Ömer'in şu vecizesinin kapsamı içine girer:

“Akıllı insan, yalnızca iyi kötü seçimi yapabilen değil, ayrıca iki kötünün de iyisini seçebilendir.”

Yani iki kötünün daha az kötü olanını, daha az zararlı olanını seçebilendir.

Söylediğimiz gibi, mevcut durum bize dolayısıyla da Derlenişe-Birliğe zararlı sonuçlar doğurmaya başlamıştı. Başka türlü söylersek; bizim doğru olan mevcut tutumumuz, durumumuz (yapımız), diğer grupların, grup partilerine dönüşmelerinden dolayı, bize zarar veren sonuçlar üretmeye başladı. Aramızda eşitsiz bir yarış ortamı doğurdu. Bu da Derlenişe ve Birlik Meselesine zararlı olmaya başladı... İşte buna çare olsun, oluşan zararı ortadan kaldırsın diye, biz de Grup Partisi yapısına geçmek gereği duyduk... Buna zorlandık. Hani insanlar çok zorlanırsa, istemedikleri şeyleri de yaparlar... İşte bizimki de böyle oldu...

Tekrar vurgulayalım ki, Derleniş'i asla unutmuş ve atlamış değiliz... Bu problem dün olduğu gibi bugün de Türk Solunun en yakıcı meselesidir... Bunu aşmadan etkin ve başarılı mücadeleler veremeyiz... Hep yeniliriz yerli-yabancı Parababaları Çetesi karşısında...

Biz Grup Partisi olduğumuzu asla unutmayacağız ve gözden irak tutmayacağız...

Derleniş ve Birlik meselesinin en acil, en yakıcı problemimiz olduğunu da...

Bunu gerçekleştirmek için Grup Partisi çatısı altında Öncü Grup olmaya çalışacağız öncelikle. Sonra da Derleniş ve Birliği sağlayıp gerçek Proletarya Partisini Yeniden Örgütleyeceğiz... Yakın hedefimiz veya öncelikli amacımız budur... Uzak hedefimizse tabî ki Demokratik Halk Devrimini başarıya ulaştırıp Halk İktidarını kurmak, Sosyalist Devrime sıçramaktır.

Bu görevler er veya geç başarılacaktır, gerçek Marksist-Leninistler (Proletarya Devrimcileri) tarafından... Bundan zerrece şüphemiz yoktur... Bu süreci ne kadar kısaltırsak halklarımız o kadar az acı çekecektir...

Dost da düşman da bizi böyle bilsin...

